

[Honoré.]

ønsker at have, og dette ønske og den oprustning, der har fundet sted, er baggrunden for, at vi skal have et forsvar i Danmark, og at vi skal blive enige om det mellem et flertal af partier.

Forsvarsudgifterne er så at sige en præmie, Danmark må betale for ikke at blive et kommunistisk diktatur som Tjcekoslovakiet og Østtyskland. Vi skal ikke have sovjetiske soldater til at marchere i sejrparader i strækmarch gennem Vesterbrogade eller Strøget.

Under forsvarsforhandlingerne havde kristeligt folkeparti et ønske om en løbetid for forliget på mere end 4 år og en betydelig udvidelse af den økonomiske ramme. Vi opnåede ikke så meget, der skal jo mange partier til at lave et forlig. »Det foreliggende forsvarsforlig må betegnes som et kompromis, men et acceptabelt kompromis.

Når vi mener at kunne gå med til forsvarsforliget, skyldes det bl. a., at forsvaret ikke nedskæres i en periode præget af tilbageholdenhed med de statslige udgifter som helhed. Forsvarsudgifterne er inflationssikrede, hjemmevernet får op til 32 mill. kr. mere, og de ekstra udgifter til værnepligtssløn, fiskeriinspektion osv. holdes uden for rammen.

Den 4-årige løbetid giver forsvaret gode muligheder for planlægning af materielanskaffelser og uddannelse, og jeg vil sige, at den brede tilslutning til forsvarsforliget vil give forsvaret ikke ideelle, men dog acceptable arbejdsvilkår i de kommende 4 år.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget til vedtagelse.

Ib Christensen (DR):

Trods 61 nyvalgte folketingsmedlemmer og et nyindvalgt parti i folketinget har regeringen og et antal partier uden om dette ting og efter dets valg indgået et forsvarspolitisk forlig for 4 år frem, altså et forlig, der i hele dette tings funktionstid baster og binder et flertal.

Retsforbundets folketingsgruppe må også ved denne lejlighed tage afstand fra denne provokerende og lidet parlamentariske form for beslutningsproces. Vi betragter det også som et parlamentarisk tilbageskridt, at forliget forelægges til vedtagelse i form af et forslag til folketingsbeslutning, der kun underkastes to behandlinger; man burde have valgt lovforslagsformen.

Det foreliggende forslag til folketingsbeslut-

37 Ft

ning er et tyndt stykke papir, men samtidig en særdeles vidtgående bemyndigelse til en minister.

På det økonomiske område betyder det, at forsvarsudgifterne i modsætning til alle andre større udgiftsområder pristalsreguleres, ja, i visse henseender forøges. Det kan vi ikke acceptere i en tid, hvor nødvendigheden af offentlige besparelser af et ret betydeligt omfang er indlysende, og hvor der på en række sociale og uddannelsesmæssige områder er sket nedskæringer.

Vi må dog erkende, at øgede udgifter til fiskeriinspektion er nødvendige, ligesom hjemmevernet har behov for øgede bevillinger. Meneds gennem en revision af materielanskaffelserne, dels gennem et ændret rekrutteringssystem må det være muligt at spare på udgifterne også til forsvaret.

Mit parti har tidligere her i tinget anfægtet klogskaben i visse materielanskaffelser, herunder F-16 flyene, som bliver på 2,6 mia kr. Ligeledes har vi gjort opmærksom på den samfundsøkonomiske besparelse, der kan ligge i at gennemføre frivillighedsprincippet fuldt ud i forsvaret.

Siden forsvarsforliget af 1960, som mit parti som bekendt medvirkede til, er der sket store fremskridt med hensyn til afviklingen af det overgreb mod det enkelte menneskes frihed, som tvangsudskrivningen er. Når det i bemærkningerne til forslaget hedder, at forsvarsministeren vil kunne foretage ændringer og tilpasninger mellem de enkelte personelkategorier inden for forsvarets samlede personaleloft, betragter vi det som fremskridt, der kan smidiggøre strukturen og måske endda være et skridt henimod et enhedsværn. Vi håber, at ministeren vil udnytte muligheden for i øget omfang at overgå til anvendelse af frivilligt personel.

Allerede i dag er 75 pct. af forsvarets personel frivilligt. Værnepligten hviler altså i praksis på en lille minoritet, som til gengæld risikerer at rives ud af sit uddannelses- og erhvervsforløb for så senere at blive hjemsendt til arbejdsløshed. Byrden er tung for alle tvangsudskrevne, men dobbelt urimelig for militærnægtene med den længere tjenestetid. Det burde være et mindstekrav, at man i hvert fald, så længe man har tvangsudskrivningen, gennemfører en reel ligestilling mellem civil og militær udskrivning.

Det forekommer videre helt absurd i en tid med 160.000 arbejdsløse, hvoraf op imod halv-